

Előfizetési árak:

postán vagy házhoz küldve:
 Egész évre . 24 kor.
 Félévre . 12 kor.
 Negyedévre . 6 kor.
 Egy hónapra . 2 kor.

Egyes szám ára 8 fill.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Hirdetések díja:

Egyhasábos petit sor
 10 fill. vagy egy □ cm.
 hely 4 fill. — Nyilttár
 és magánérdekű ismer-
 tetés soronkint 40 fill.

Megjelenik naponkint
 reggel 6 órakor,
 hétfőn vagy ünnep után
 déli 12 órakor.

Szerkesztőség: Kossuth-utca 19.
 Ide küldendők a lap szellemi részét illető közlemények.

Főszerkesztő: **Koncz Ákos.**
 Felelős szerkesztő: **Dr. Orbán József.**

Kiadóhivatal: Kossuth-utca 13.
 Előfizetés, hirdetés és magánérdekű ismertetések felvétele.

Gazdaság és kereskedelem.

A gazdasági életben a gyermek későbbi fejlődési fokán eltartja szülőjét, a ki őt táplálta és nevelte. Így fogja egykoron fentartani a mezőgazdaságot a kifejlődött magyar ipar, fogyasztást biztosítván a nyers termelésnek. Láng Lajos, a magyar gazdasági viszonyok legalaposabb ismerője, a kitűnő publicista mondotta e nagyjelentőségű nyilatkozatot az országgyűlés tegnapi ülésében a kereskedelmi tárca költségvetésének tárgyalása alkalmával.

Magyarország gazdasági politikáját Láng Lajosnál alig ismeri ma jobban az országban valaki s a mit mond, annak mindig kiváló erkölcsi súlya van; mert ő a kérdés minden részével teljesen tisztában van s hosszú és alapos tanulmányának eredményét ösmerteti meg tegnapi közgazdasági beszédében. E beszédet mondhatják némelyek mercantilistának, de a szó nem határoz, fődolog az, hogy igaz-e, amit gazdasági életünknek a kereskedelemmel összeköttetéséről kijelent.

Mi, kik közgazdasági téren is a liberális irányt követjük, Láng beszédével teljesen egyetértünk s osztozunk azon kijelentésében, hogy a mezőgazdaságnak, ha helyes ala-

pokon áll s fejlődni akar, a legélénkebb contactusban és a legteljesebb összhangban kell állani a kereskedelemmel. A mezőgazdasági, ipari és kereskedelmi érdekeket egymással ellentétben állani sohasem szabad s hogy az érdekközösség fejlesztése elsőrangú gazdasági politikai feladat, azt ma már elvitatni nem lehet, akár mercantilista, akár agrárius nézeteket hangoztatunk különben a közgazdasági jelenségek elbírálásánál.

A mezőgazdasági és a kereskedelmi érdekek elbírálásánál az Ausztriával fennálló vámközösségnél fogva a szerződéseknél és a vámtarifák megállapításánál nyerne kifejezést. Amiből az következik, hogy a szerződések kötéseinek és a vámtarifák megállapításánál oda kell hatnunk, hogy egyrésztől mezőgazdaságunk érdekei megóvassanak s ez az első sorban megoldandó feladat, másrésztől, hogy a kereskedelem és ipari szempontok is figyelembe vétessenek.

A kérdés nagyon sok figyelmet igényel azon viszonyról fogva, melyben a fejlődött osztrák iparral szemben állunk. Meg kell védnünk nyersterményeinket, mert ha jövő ipari fejlődésünket tartjuk is szem előtt, előbb a mezőgazdaság helyes alapját kell megteremtetni. Nyers

anyagok kivételére tehát vámot vetni nem szabad. A kivitel fokozatát elősegíteni, ellenben a behozatal leszállítását előidézni, ebben áll a titok, melynek megfejtése a kereskedelmi szerződések helyes megkötésén alapul s itt van az összeköttetés, mely a mezőgazdasági érdekek és a kereskedelem feladatai között fennáll s melyet egyoldalul megítélnünk s elintéznünk nem szabad. És itt el kell hallgatni az ellentétes áramlatok kifejezésének; itt nincsen szó sem mercantilista, sem agrarius érdekek képviseléről: itt az ország jól felfogott gazdasági érdeke kell, hogy dominálja az irányadó férfiak gondolkozását. Hogy ha a mezőgazdaság virágozni tud, mondja Láng Lajos, csak annak köszönheti, hogy mellette virágzó ipar és kereskedelem van.

Osztályérdekek a két társadalmi elem és két gazdasági ág között a kérdés elintézésénél nem szerepelhetnek. És ha tapasztaljuk, mert sajnos, erre lépten-nyomon találhatunk példát a magyar társadalmi életben, hogy a mezőgazdasággal foglalkozó elem bizonyos ellen-szenvvel tekinti az iparos érdekeknek a kormány részéről támogatását, ezt csak annak tulajdoníthatjuk, hogy maguk a gazdasággal

TÁRCZA.

Megnyugvás.

— A „Debreczeni Ellenőr” eredeti tárczája. —
 Írta: K. Á.
 (Folyt. és vége.)

Másnap alkonyattájban meglátogatta Gegőné, ki épen egyedül volt a nappaliban. Gegőné meglepte a látogatás, sőt azt lehet mondani, hogy megijedt, mikor Jenőt meglátta. Egy kissé megzavarodva mutatott helyet a tisztelendő urnak, ki úgy viselte magát, mintha nem is emlékezett volna a tegnapi délutáni beszélgetésre.

Csakhamar áttért a beszélgetés a tegnapi témára. Jenő remek előadást tartott a lemondás becséről. Csakis az volt a baj, hogy szent lelkesedésében nagyon is előtérbe helyezte fejtegetésében a saját személyét... Gegőné látszólag élvezettel hallgatta a fejtegetéseket s csak itt-ott tett azokra megjegyzéseket, melyek azt a meggyőződést keltették Jenőben, hogy nem közepes észtehetségű asszonynyal bocsátkozott vitába.

Alkonyodott és a kis szalon butorainak körvonalait alig lehetett látni a sötétben... A kertre nyíló ablakon beözönlött a virágok

illata, mely összevegyülve a szoba parfümös levegőjével, valami kellemesen bódító hatással volt Jenőre. Ehhez hozzájárult Gegőnének élesbontó szépsége és csengő hangja, mely finom árnyalatával egészen behatolt a tisztelendő ur szívébe, ki nem félt már azoktól a sötétkék szemektől, hanem titkon, vágyódva hámozta ki a szép asszony karesu alakját a mindinkább erősülő homályból...

De egyszerre eszébe jutott multja... fogadalma... tegnapi erős elhatározása, felkelt tehát és távozni akart...

E pillanatban gyújtotta fel a lámpát az inas és Gegőné egy csésze teára marasztalta a tisztelendő urat.

Jenő nem nagyon szabadkozott. Valami benső hang azt sugta neki, hogy maradjon. Hátha visszatérítheti ezt az asszonyt a női kötelességek útjára — gondoló magában. Nagy dolog egy lelket megnyerni az égnek... rágyújtott tehát egy cigarettára és a felszálló, hömpölygő kékes füstökben olvasgatott, míg Gegőné egy pár pillanatra eltávozott a szalonból.

Gegőné becsületes asszony volt s oda-künn elgondolta, hogy nincs igaza és nem szép tőle, mikor tréfát üz Jenővel, ezzel a tapasztalatlan fiatal pappal, ki abban a hi-szemben van, hogy őt szereti. Az is eszébe jutott, hogy mi lesz akkor, ha Jenő szuny-

nyadó szenvedélyét viselkedésével felkötötte? Nem fog-e a boldogtalan fiatal ember belehalni, ha észreveszi, hogy csak próbára akarták tenni meggyőződését és erényét? Mindezeket hirtelen elgondolva, új tervével visszasietett a már őt türelmetlenül váró ifju paphoz.

A tea már ott forrott a szamoárban és mikor a teli csészét Gegőné kezeiből átvette Jenő, véletlenül megérintette a szép özvegy kezét. Zavardottan tette le a párolgó italt, miközben elmélyedt Gegőné nézésébe.

— Mig a tea hül, — folytathatjuk abbamaradt eszmecsereinket — veté oda könnyedén Gegőné. — Tegyük fel, hogy én szerelmes lennék s maga viszont elhítené magával, hogy nélkülem nem élhet. Tudja, édes tisztelendő ur, ez csak feltevés. És ha így volna, mit tenne ön? Nemde egy szép reggelen letenné kabátját és megkérné a kezemet. Én, mondjuk, igennel válaszolnék és maga úgy elfeledné a szenteket, hogy esse ágába se jutna megbánni, amit cselekedett...

— Asszonyom, ön tréfál velem és ez fáj nekem... Én önben egy eszményt látok, semmi mást... Lehet, hogy tudnám önt szeretni, de nekem szeretni nem szabad... Ön a földet szereti és a virágokat, én az eget és a hervadást... De ha nem is volnának az életről alkotott nézeteink eltérők, ön úgy

Képes levelezőlap,

nagy választékban, bámulatos
 olcsó árakon kaphatók a

gyűjteményhez albumok

CSOKONAI-pairkereskedésben.

foglalkozó elemek nincsenek tisztában azzal, hogy a kereskedelem és ipar támogatása nekik is hasznukra fog válni s hogy például a buzaárak rohamos esése nem kereskedelmi érdekek előtérbe nyomulásának, hanem egészen más, tőlünk nem függő körülményeknek — az amerikai verseny és egyéb — róvható fel.

A nagy kulturállamok közgazdasági vitái nem e kérdések körül forognak. Hol egy életképes és erős középosztály képviseli a gazdasági érdekek minden részét, ott ily társadalmi ellentétekről nem is beszélhetünk. A mi társadalmunk, melynek még elég ideje sem volt összeforogni, érdekellentéteket lát ott, hol tulajdonképpen nincsenek s kárhózzát ott, hol gáncsnak helye nem lehet.

Kétségtelen, hogy mezőgazdaságunk válságos helyzetben van, de kérdem ez a válság nem érzeti-e hatását a foglalkozási ágak többi részével is? Vajjon lehet-e azt mondanunk, hogy kereskedelmünk és iparunk nem érzi-e a válság súlyát s hogy a kereskedelem és ipar támogatásában különös intézkedésre szükségünk nincsen?

A kereskedelem s főképp a külkereskedelem mozgalmá az egész gazdasági élet végeredménye és az, ki annak valamely szervét át akarja alakítani, kell, hogy lehetőleg közvetlenül keresse a hatás elérését; nem a tünetekre kell hatni, hanem az azokban nyilvánuló okokra. A kereskedelem szabadsága hatalmas kulturális és politikai eszköz, míg annak korlátolása folyton surlódásokat idéz elő.

A gazdasági élet törekvései között összhang van, melyet egészében

kell feltögnünk, mert a ki csak a részleteket tekinti, okvetlenül ferde és egyoldalú következtetésekre jut.

Ezek a tanulságok azok, melyeket a kereskedelmi tárca költségvetésének tárgyalásából merithetünk. Okulhatnak rajta azok, kik folytonosan a gazdasági életünk betegségről beszélnek a nélkül, hogy annak eredetéről meggyőződést szerezni maguknak fáradságot vennének.

Az osztrak zürzavar. A szokásos apróbb botrányokkal fűszerezve folyt tegnap az osztrák képviselőház ülése. Az ülésre majdnem az összes képviselők megérkeztek Bécsbe, mert minden párt fontosnak tartotta a mára kitűzött alelnök választást. Előzetesen a lengyel klub is tanácskozott erről a választásról és elhatározta, hogy csak üres szavazólappal fog a döntésben részt venni. Ugy is lett: a szavazásnál 61 üres lap került az urnákba; alelnök Prada, a németek jelöltje lett, a mi megfelel az előzetes paktumoknak.

A „Vaterland“ legújabb levele.

Köller Ede, a „Vaterland“ munkatársa, a következő levelet intézte Bánffy Dezső báró segédeihez:

„Nagyságos Dániel Gábor és Gajári Ödön uraknak!

Tisztelt uraim!

Mint a Vaterland megfelelő rovatának felelős szerkesztője, ma megkaptam újabb sürgönyöket és van szerencsém a Vaterland szerkesztősége nevében a következőket vászólni:

Tisztelt urak! Tudomást vettek-e ama határozott nyilatkozatunkról, hogy nekünk a legutóbb sem állott szándékunkban lapunk szombati számában Magyarország volt miniszterelnökének, báró Bánffy Dezső ur ó nagyméltóságának személyes-becsületét érinteni?

Ezzel megadatott részünkről a legnagyobb lojalitással és eredeti szándékainkkal meggyezően már az első közlés alkal-

mával ó Nagyméltósága becsületének megőrzésére (Wahrung) az az elégtétel, a melyet tőlünk követelni lehetett és a melyet nekünk megadnunk kellett.

Az ügy politikai oldalára nézve azután, tisztelt urak, tegnap táviratilag helyreigazítást kértek. Mi ezen helyreigazítást késedelem nélkül a „Vaterland“ ma reggeli, ide mellékelte számában közzétettük, de azért annak, hogy a törvényes határidő által, az ily előzékenységre kötelezve nem voltunk.

Ezuttal a dolog személyes oldalára nézve ó Excellenciájának minden képzelhető elégtétel megadatott, az ügy politikai része pedig hírlapilag elintéztetett és így bennünket semmiféle kötelezettség immár nem illet.

Azt a feltevést azonban, hogy mi az önök követelése értelmében helyreigazított, közlemény forrását megnevezzük, minden tisztességes újságnak vissza kell utasítani. Minthogy ahhoz, hogy épen a bizalmi férfi megnevezése által elintéztetett politikai ügyből személyes affér keletkezzék, mi segédkezet nem nyújthatunk.

Alázatos szolgálja
Köller Ede.

A kereskedelemügyi tárca költségvetése.

— Országgyűlési expressz-tudósítás. —

Budapest, március 8.

Perczel Dezső elnököl. A jegyzőkönyv hitelesítése után bemutatja a Házhoz érkezett feliratokat.

A kereskedelmi tárca költségvetésénél felszólal **Polónyi Géza** és igen szomorú tartja, hogy mindön itt a Házban oly fontos tárgyalnak, a képviselők a folyosókon tartózkodnak és eszmemenetüket gondolataikat a párbajügyeknek szentelik. — (A karzaton egy nagy nagy dörrenés hallatszik, midőn egy éles nagy derűtség közepette kiáltja: ez a mai ülésen az első bomba.)

Nem gazdasági indokok gátolják Magyarországon az önálló vámterületet, hanem pusztán elvből és védvámval akarják a közös vámterületet fentartani. Foglalkozik azzal a kérdéssel, hogy az arisztokracziának ne csak az legyen a hivatása, hogy lenézz az embert, hanem, hogy a nagy vagyonával

sem lenne az enyém soha. Ön gúnyt űzött belőlem. Összebeszéltek, hogy próbára tesznek. És én abban a hiszemben, hogy ön lelki vizsgáztatást keres nálam — lépre mentem. Bevallom, hogy mióta önt megláttam, lelkem megváltozott. Nyugalmat nem találom. Az ima, melyben még hetekkel ezelőtt édességet, gyönyört találtam, ma unat. Kűzdöttem, de hiába. Érzem, hogy nem leszek a régi többé... Tegyen velem, amit akar. Leteszem öltönyöm, hitemet önért... Még azt sem kérdezem, hogy szeret-e? Elég, ha én szeretem... Szeretem az első szerelem mámorával... adjon, oh adjon viszontszerelmet és nem lesz nálam boldogabb ember a világon...

— De édes tisztelendő ur, az Isten szerelméért, mit gondol? Hisz csak az előbb mondá, hogy bennem egy eszményt lát és semmi mást s most szerelmet vall és mondhatom elég ügyesen. Látja, ön kételkedett abban, hogy mindenkinek át kell esni a szerelem betegsége. Hát nem tagadom hogy összebeszélünk Bánliakynéval, miszerint kitudjuk, vajjon szándéka, nezte erős-e, vagy nem. Most már láthatja, hogy mi nők a leg-erősebb férfit is gyöngévé tudjuk tenni és pusztán nyájas szavunkra a szentek is térdre borulnak előttünk. Hanem feledjük el az egész bohó játékot. Legyünk jó barátok... Ön végezni fogja ezentul is kötelességét, eleget tesz nemes hivatásának. Ami köztünk történt, azt nem tudja meg senki. Azután máskor vigyázzon a szívére. Én most visszadom magának azon kéréssel, hogy ne nehezteljen rám, hogy lelki nyugalmat pár napra megzavartam...

Jenővel forogni kezdett a szoba ezen beszédre, de nyugalmat erőltetett magára s pár perc múlva eltávozott azon erős elhatározással, hogy többé nem lépi át a Gegőné háza küszöbét.

Mikor Jenő elment, Gegőné maga előtt is restelte a dolgot. Meg se gondolta, hogy ez a jámbor ember ilyen ingatag. Meg is fogadta, hogy többé nem játszik senki szívével, Jenőt pedig alkalomadtán valahogy megbékíti...

Hanem aztán, mikor hetek és hónapok multak el anélkül, hogy Gegőné Jenővel találkozott volna, a szép özvegy olyasvalamit érzett, mintha ez a dolog boszantotta volna. Akarata ellenére is megjelent képzelésében az a daliás, szép pap nemes arczával, hullámos fekete hajával... Néha-néha, mikor a templomba meglátta, megbánta, hogy olyan szívtelenül bánt vele. Hátha igaz most ennek a fiatal papnak a vallomása? Vajjon nem lettek volna e boldogok, ha ő, a gazdag Gegőné nem utasítja el, őt kacagva hiszékenységét.

Ilyen és ehhez hasonló szemrehányásokat tett magának Gegőné számtalanszor, de végre is úgy gondolkozott, hogy ha igazán szereti őt Jenő, elég lesz egy esetleges találkozásnál egy nyájas szava, vagy biztató tekintete s a fiatal pap ismét ott lesz lábainál.

Véletlenül aztán találkoztak is a Szabadgyék estélyén. A háziasszony, ki a szeméből is tudott olvasni, Jenőt Gegőné mellé ültette. Nem tűnhettek fel a nagy társaságban hallgatásukkal, tehát beszélgettek...

Egyszer aztán, mikor hangosabb lett a társalgás és szomszédjaik sem figyeltek oda, Gegőné így szólt Jenőhöz:

— Neheztel még?

— Ki tudna magára neheztelni — felelt Jenő megrezzenve...

— Miért nem látogatott meg tehát azóta?...

— Saját nyugalmamért... Pedig, higye meg, hogy azóta sokat szenvedtem... Sebzett szívvel pár hére anyámhoz menekültem... Elmondtam neki mindeat... Meghallgatott, szívére ölelt és vigasztalt... Azt mondta tegyek úgy, amint a szívem parancsolja, de egyet kikötött és ez az, hogy csak az esetben tegyem le hitemet és öltönyömet, ha az általam megszeretett hölgy méltó lesz szerelmemre...

— És nem talált még méltót?

— Nem! — felelé szomorúan Jenő... Egy volt, akit szerettem és az is kigunyolt, játékot űzött velem... És ez a csalódás gyökerében metszette el azon reményemet, hogy valaha boldog lehessenek... Ez az egy ön volt, asszonyom s ha valaha érezni fogja a visszautasított szerelem fájdalmát, jusson eszébe, hogy a szent érzés kigunyolása nem marad boszultatlanul...

— S ha én megbántam volna, amit tettem — kérdé Gegőné, nem tudna nekem megbocsátani?

— Miért ne? A lemondás és a boesátnat szépen megférnek egymás mellett, hisz édes testvérek...

A beszélgetés tovább is olyt volna,

járuljon hozzá az általános jólét előmozdításához. A hitbizományoknak igen nagy kára van az ország közgazdaságára.

Felhozza példának Zichy Jenő grófot, aki igen szép példát mutat arra, hogy hogyan kell a nép jólétének előmozdítására törekedni. Szívesen üdvözli Fiáth Miklós b. tegnapi beszédét. Az iparpártolásnak legfőbb kelléke, hogy a kormány fordítson gondot arra, hogy szakképzett munkások bővíben legyenek. Reméli, hogy a közel jövőben a kormány kész tervezettel fog előállani.

Tévhitnek tartja, hogy csak azon állam boldog, melynek kivitele nagy.

Statisztikai adatokkal igazolja az egyes nagyhatalmak ki- és beviteli számarányait. Majd a kartell-csoportok elleni védekezésről szól s ebben — úgy mond — igazán számítok a testvérpárt támogatására. (Mozgás a Kossuth-pártban.) Talán emlékezik még a miniszter az üveg-kartellre. Egy magyar gyáros üvegyárat alapított. Munkásokat hozatott Belgiából, de az osztrák konkurensek kartellre léptek, lenyomták az üveg árát, s rövid idő múlva tönkrementek mind a belga munkások, kik itt már gyermekeiket is magyar iskolába járatják, visszamentek Belgiumba, s a magyar iparos is tönkrement. Így leszünk majd a textil iparral is, a melyet a miniszter be akar hozni. S így leszünk mindaddig, míg a közös vámterület mellett az osztrákok mesterségesen lenyomhatják az árat. Ezen nem segít a miniszternek semmiféle imádsága.

Az osztrák kormány rendkívüli kedvezményeket ad az osztrák textil-iparnak. Ki ellen teszi ezt? Az ellen a nyolcz gyár ellen, mely Magyarországon az osztrákok konkurense lesz. És ennek a dolognak csak a közös vámterület megszűnése fog véget vetni.

A miniszter azt mondta, hogy egy hajógyárat akar létesíteni.

Lukács Gyula: Isten mentsen!

Polónyi: Tisztelt barátaimat az Isten mentse meg attól, hogy ettől minket az Isten mentsen!

Polónyi: Ha látom, hogy egyetlen nagy hajónk sincs, mind az Ausztria és Triest érdekeit szolgálja, akkor csak helyeselheti, hogy az onnan kikerülő hajók a mi érdekeinket szolgálják. Mig olyan miniszterrel nem áll szemközt, aki azt nem mondja:

de a társaság hirtelen elhallgatott, Gegoné tehát más tárgyra terelte beszédét...

Ebéd után a kertbe ment az egész társaság. Itt zavartalanul beszélgethetett a szerelmes pár anélkül, hogy feltűnést kelthettek volna... mit és miről beszélgettek, az az ő titkuk, de másnap bejárta a várost a hír, hogy a tisztelendő ur nemsokára megházasodik...

Az emberek esodálkoztak, de mint minden esoda csak három napig tart, jött egy másik szenzáció és feledve lőn a tisztelendő ur kilépése. Ekközben Jenő hivatalt kapott s két hé mulva megtrötént az esküvő.

Jenőnek tetszett az az új világ, melyet felcserélt a régivel... Boldog volt neje szerelmével és édes anyja áldásával, ki édes örömmel látta fia boldogságát...

Az évek tüntek s az igazi boldogság szent örömmel töltötte be azt a fészket, mely két egymást megértő szívnek nyugalmat és édes békét nyújtott... Egy kedves piczi baba is van már a fészkekben, kinek nagy, fényes jövőt jósol a nagymama szeretete és a szülők reménye...

Őrsi Jenő napról-napra haladt, tekintélye nőtt s lelke lett minden üdvös mozgalomnak. Érezte, hogy jutalma van munkájának, neje szeretete, mely felér minden méltósággal, mely hideg és nem ad az érző szívnek örömet... Őrsiné se bánta meg, hogy kibékült az egykori tisztelendő urral s mondhatatlan szeretettel ragaszkodott férjéhez, kiben üdvét már itt a földön megtalálta...

Én megszavazom az önálló vámterületet, addig a költségvetést nem fogadja el.

Saaghy Gyula. Magyarország gazdasági életünk alapjelleme a földművelés és a földművelésre fektetheti tehát tevékenysége alapját a földművelés és az ipar is. Polemizál azután Lánggal és azt állítja, hogy nem az agráriusok agitációja, hanem a malmok visszaélése tette szükségesé az őriási forgalom megszüntetését. Azután áttér a budapesti pályaudvarok kérdésére. Tiltakozik az ellen, hogy ezt a kérdést egyes körök privát érdekeik kielégítésére használják fel. Londonban, Párisban, Berlinben mindenütt benn vannak a pályaudvarok a városban, miért akarják nálunk kihelyezni? Különös, hogy éppen a nyugati pályaudvart akarják kihelyezni, holott az van legkevésbé a forgalom útjában. A személy pályaudvar kérdése nem sürgős, úgy a hogy akarják, nem is szerencsés.

Az elnök a vitát bezárja és jelenti, hogy **Rakovszky István** a Házsabályhoz szót kér.

Rakovszky István a Házsabályok értelmében több, mint husz tag aláírásával **zártülést** kér.

Az elnök a zárt ülést elrendeli és felszólítja a karzat közönségét és a gyorsírókat, hogy a teremből távozzanak.

TÁVIRATOK.

— A „Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai. —

Bánffy Dezső ügye.

Budapest, márczius 8. A képviselőházban zárt ülésben **Rakovszky** előhozta a Vaterlandnak **Bánffy Dezső** báró volt miniszterelnök ellen intézett támadásait s kérdést intéz a kormányhoz, s nyilatkozatot kíván a miniszterelnöktől arra nézve, hogy mi igaz van a gyanúsításokban.

Szell Kálmán azonnal válaszolt s kijelentette, hogy egyénileg **Bánffy Dezső** vel semmi elszámolni valójuk nem volt, ami pedig a hivatalos elszámolást illeti, az teljesen rendben van.

Ugron Gábor ezután kijelenti, hogy a Vaterland cikkéhez ő szolgáltatotta az adatokat.

Ugron e kijelentésére általános felháborodás támadt. Számos felszólalás között a **Rohonczy Gedeoné** a legerősebb. Kijelentette **Rohonczy**, hogy **Ugron** eljárását **Bánffyval** szemben tisztességtelennek tartja. **Gajary** pedig azt nyilvánította ki, hogy a történetek után **Ugronnal** nem áll szóba.

Fejérváry miniszter három ízben is kijelentette ezután, hogy külföldről, Ausztriából a kormány semmiféle pénzt nem kapott; különben az **Ugron** eljárását korrektnek nem tartja, akár a Vaterlandban akár másutt irnak hasonlót.

Bánffy Ugront provokálni fogja.

A Holló—Dienes párbaj.

Budapest, márczius 8. Vértette ma a küzdő porondota napok óta forrongó zabszállítási ügy miatt. **Holló Lajos**, a „Magyarország“ felelős szerkesztője és **Dienes Márton**,

az „Egyetértés“ felelős szerkesztője álltak szemben, hogy karddal intézzék el a közöttük hirlapi polemiaiból keletkezett ügyet.

A párbajnál mindkét fél hevesen támadott s mindketten **balhalántékon sebesültek meg súlyosan**. Ezenkívül **Dienes** még **hónalján is** megsebesült. **Mindketten elájultak**, úgy, hogy **Bartha** professzorért kellett küldeni, ki aztán eszméletre hozta őket. Mind a ketten roppant sok vért veszítettek.

Mondják, hogy még az „állj“ szó után is kaszabolták egymást.

A Magyarország szerint **Holló** csak könnyen sebesült meg.

A Theatre Française pusztulása.

Budapest, márczius 8. Óriási veszedelem érte Páris egyik színházát, mely a világ legszebb színházaként volt ismeretes. Mint a szűkszavú távirat tudatja: a párisi Theatre Francaise reggel óta lángokban áll. Az egész nézőtér egy tüztenger. Minden elpusztult, csupán a foyerben elhelyezett óriási kincsek egyrészt menthették meg. A színházban óriási pánik tört ki. **Egy színésznő elveszett a lángokban, egy másik a füstben fulladt meg.** Hogy mily nagymérvű a szerencsétlenség és veszteség, az még most el sem képzelhető.

Török dolgok.

Konstantinápoly, márczius 8. Az Agence de Constantinople hivatalos forrásból szerzett értesülés alapján konstatálja, hogy a legutóbbi prizrendi eseményeknek nincs akkora jelentőségük, mint a minőt az európai sajtó egy része nekik tulajdonít. Merőben helyi természetű, minden politikai színezet nélkül való ügyekről van szó, a melyek különben már a békés rendezés útján vannak.

A dél-afrikai háború.

— Távirati tudósítás. —

A burok még egyre folytatják a brit területről való visszavonulásukat, olesó diadalokhoz juttatva így **Brabantot** s egyéb tábornokokat, akik dicsekedve hirdetik az ellenség visszavonulását, holott a burok minden mozdulata a **Cronje** kapitulációjának szükségszerűvé lett böles sztratégia folyamánya. Az **Oranje** vizén való visszavonulásuk azonban még nem jelenti azt, hogy a folyónál meg sem állnak s erőlyesen meg nem védelmezik a vasúti áthidalásokat **Norvalspontnál** és **Bethulie** mellett. A **Ladysmith** alatt tartott rekognoszkálás kiderítette, hogy onnan **Joubert** hadai szerencsésen, minden baj nélkül elvonultak, a nélkül, hogy csak egy fia ágyut is ott hagytak volna, annál kevésbé pedig azt a híres **Hosszu Tom**-ot, amelyet most a rekognoszkálók oly nagy reménykedéssel kerestek s a melyet egy angol képes lap naiv őszinteséggel „most anonying weapon“-nek (legzaklatóbb fegyvernek) nevezett.

London, márczius 8. A Reuter-ügynökségnek jelentik a Glenco mellett levő bur táborból 3 iki kelettel: A szövetségesek beszüntették Ladysmith ostromát és a Biggarsberg hegylánczra vonultak, a mely Dundee-től délre Natalon keresztül húzódik. A visszavonulás egy parancsnok tévedése következtében történt, a ki katonáit a kulcspontról visszarendelte, a nélkül, hogy ilyen hadmozdulatra oka lett volna. Részben hozzájárultak ehhez a Modder folyóról érkezett rossz hírek is. A burok sok sátrat hagytak cserben, a melyeket Dundee mellett az angoloktól vettek el. Legtöbb nehézséggel járt a Long-Tom ágyú kiemelése a löveg-talpakból. Mikor az erre a célra szolgáló emelőszerkezetek már fel voltak állítva, a Ladysmithi halóágyuk heves tüzelést kezdtek, a minek következtében két tüzer megsebesült. Egy félreértés következtében némi lövésért is ott hagytak a burok, mert a csapatok nem követték az intézkedéseket.

Bordeaux, márczius 8. Egy csapat suhancz tegnap este ellenséges tüntetést rendezett az angol konzulátus előtt. A rendőrség szétverte a tüntetőket.

London, márczius 8. A Daily News parlamenti tudósítója azt jelenti, hogy a kormány elhatározta, hogy Cronjét és katonáit Szent Ilona szigetére viteti és a háború befejezéséig ott tartja őket.

London, márczius 8. Roberts lord jelenti Ofonteinből tegnap esti kelettel: A mai nap nagy sikereket hozott. Az ellenséget teljesen szétvertük. A burok teljesen visszavonulnak. Hadállásuk nagyon erős volt és aréztámadás nagy veszteséggel járt volna. A harcban tulajdonképen csak a lovasság vett részt. A lovak nagyon kimerültek. French tábornok azt jelenti, hogy a lovas tüzérseg nagy tevékenységet fejt ki. Veszteségünk körülbelül ötven ember.

London, márczius 8. A Reuter-ügynökségnek jelentik Ofonteinből 7-iki kelettel: A burok visszavonulásuk alkalmával egy ágyút és sok takarmányt és sátrat hagytak a harctéren. French most a folyó északi partján üldözi a búrokat.

Kivágta magát.

— Kaland az önkéntesi életből. —

Bizony már idestova 6 hónapja, hogy ezt a cifra mundurt magunkra vettük s odaadtuk érte azt a jó kényelmes czibil életet. Egész más a modorunk is azóta, Isten tudja kezdjük mi is hivatásos katonáknak képzelni magunkat, s azt vesszük észre, hogy mi is olyan parányi kis pontnak látjuk a czibilt. Pedig be, nehezen is szoktunk bele ebbe a gyöngyéletbe. A szalutálás — igen a szalutálás. Egyik kollegánkkal (ne tessék mosolyogni!) esett meg ez a kaczagató eset.

Október közepén voltunk. Akkor még, tetszik tudni, tisztelegtünk mi fináncznak, rendőrnek s az Isten tudja, ki mindenkinek s csak akkor kezdtünk halkan valami imádságfélébe, mikor az üdvözölt atyánkfíró kiderült, hogy villamos vasuti konduktor vagy más ilyenféle, a mi ugyan megengedett nagyon szép és tisztességes foglalkozás, de azt hiszem, a leglaikusabb szemlélő is azonnal tisztában lesz vele, hogy fentiek közül egyik állás sem tartozik a katonai méltóságok közé.

A következő kalandot egyik önkéntes beszélte el:

Egy verőfényes októberi napon a Koronaherczeg utczára hódító körjáratra indultam.

Vadonatuj atillába szorított délceleg termetem, azt hiszem, mindenki figyelmét felkeltötte. Ezt onnan következtetem tudniillik, hogy a sétáló hölgyközönség érdeklődésének czélpontja voltam. Sohse hittem volna, hogy ilyen nagy hatalom a katonaság. Az őszi napsugár sok szép asszonyt, lányt, katonát és végül — czibilt csalt ki a korzóra. A tisztek barátságosan fogadták köszöntésemet.

A néptömegeből felbukkant egy jóságos arczu katona alakja. A százados ur volt. Rámnézett, feszes lépést vettem fel, tisztelegtem, barátságosan fogadta, az uteza sarkáig sétált, aztán visszafordult, A hátam mögött alig volt 10 lépésnyire. Czibilek úgy sem értik meg, katonák magyarázás nélkül is tudják, azért hát nem is kísértem meg leírni, hogy milyen mennyei érzés az.

Elégedjenek meg, uraim, annak a kijelentésével, hogy magyarul mondva, rettenetesen drukkoltam.

Közvetlen előttem egy kapu alól egyenruhás ur sietett ki.

Tisztelegtem.

Az pedig egy öreg hordár volt s volt benne annyi maliczia, hogy odakiáltotta nekem:

— „Szervusz!” — s tovább sietett, Csak legalább a századosom meg ne látta volna!

Nemsokára már hallotta a hangját:

— Önkéntes!

Visszafordultam.

— Mondja, miért nem marad odahaza, miért rontja a bajtársai renoméját, tudja meg, hogy én ezért...

(Megrettentem, alighanem vagy 30 naplaktanya-fogság van kilátásban... Egy pokoli ötletem támadt.)

... Kihallgatásra viszem és...

— De százados ur!...

— Hallgasson... és majd...

— De százados ur, hisz az édes apám volt!

Tableau! A százados perczekig nem tud hova lenni a meglepetéstől s látszik, hogy igyekszik mosolyát elpalástolni.

Majd visszanyerve hivatalos komolyságát, mondja:

— Jó! Elmehet!

S mintha valaki utánam szólana:

— Miesoda ravasz egy fickó!

Színház és irodalom.

Bibliás asszony. Tegnap este másodszer került színre telt ház előtt. A darabról semmi újat nem írhatunk; de az előadás csak annyiban ragadta meg figyelmünket, hogy már nem öltöztek nyílt színen. A szereplők dicséretreméltó buzgalommal játszottak s amennyiben a darabban erről szólhatunk, feladatukat sikeresen oldották meg. **Perényi Margit** disponálva volt s nagyterjedelmű esengő hangjával tegnap is sok tapsot aratott. Kecsesen és diskrétül játszott. **F. Kállay Lujza** kisebb szerepében most is általános tetszést aratott. **Szigeti Lujza** napról-napra jobban bebizonyítja, hogy mint komika **teljesen** megfelel szerepkörének. **Rubos A.**, a darab rendezőjészerépítissikerrrel végezte **Szatmáry** ez a talentumos, fiatal művész, eleganciával **egyénített** s ez legfőbb érdeme, hogy mindig beletalálja magát a szerző gondolatvilágába. **Tanay** a ledér és blazirt világról élétheuen adta, sok derűtséget keitve.

Nyilatkozat. A *Debreczeni Ellenőr* mai számában a *Bibliás asszony* elparentálását olvastam. Magához a dolog érdeméhez — lévén ez a tisztelt kritika és közönség dolga, — nincs jogom, de okom se szólni; a mi e pár sor megírására készített, az a referádának nem a sorok közötti része, hanem e kitétele: **zürzavaros rendezés.** A *Bibliás asszony* tényleg az én *gyermekem*, de én csak adoptáltam. Tejelő dajkája Mr. Luguét, a Theatre du Palais Royal főrendezője, a kinek az eredeti rendező példányát, — mely autografálva hozzá került, — egyszerűen lefordítottam s attól csupán annyiban tértem el, hogy a szövegek könyv tulskamlós részeit szelidebb formába öltöztettem, máskülönben az egész sienarium az utolsó jottáig egyezik az eredeti francia rendező példánnyal s ezt az eredeti példányt szívesen bocsátom a tisztelt cikkkiró rendelkezésére szíves betekintés végett. Hogy azután valaki a nevezett előkelő színház főrendezőjét eléggé kvalifikálnak tartja-e arra,

hogy valamieskét értsen is a mesterségéhez, — az egészen egyéni guszttus dolga.

Rubos Árpád,

a *Bibliás asszony* mostoha-apja.

A nyilatkozatot egész terjedelmében közöljük, azonban a nyilatkozatra a választ, hogy Rubos urnak kellő felvilágosítást adhassunk, holnapi számunkban megadjuk.

(**Művészvilág.** Nincsen magyar folyóirat, a mely aránylag rövid idő alatt olyan közkedveltségre tett volna szert, mint a *Rudna-Győző* szerkesztésében megjelenő *Művészvilág*. Természetes pedig a közönségnek ei a pártfogása azért, mert a *Művészvilág* az egyetlen hetilap, a mely hetenkint változó művészi czimlappal és gyönyörű színes illusztrációkkal tarkítva jelenik meg. A szellemi része is oly gazdag és változatos, hogy kiállja a versenyt a legkiválóbb külföldi lapokkal is.)

Az e heti számba vezérezikket **Martos Ferencz** irt a színházi ügyeknek a belügy-miniszteriumból a kultuszminiszteriumba való áthelyezéséről. **Bárony Istvánnak**. Az engesztelhetetlen ezimű bájos novellája, **Osvát Ernőnek** *Örvény* című elbeszélése, **Auguste Germainnek** *Az irodafőnök* ezimű szellemes dialógja, mind nagy gyönyörűséget fognak szerezni az olvasóknak. A poéták közül **Balla Miklóst** és **Révész Tivadart** szólaltatja meg e héten a *Művészvilág*. **Fridrik Imre dr.** A női szépség a művészetekben ezimel irt ebbe a számba érdekes cikket. A *Művészvilág* e héten kezdte meg **Schnitzler** kiváló bécsi író *Élettársak* ezimű kitűnő színművének a közlését. Az aktualitások rovata is mindig érdekes és kimerítő.

A *Művészvilág* e heti ezimlapját **Cserna Münchenben** élő magyar festőművész rajzolta; belső illusztrációi **Kána Teréz**, **Józsa Károly** stb. művészetét dicsérik.

A *Művészvilág* ujonnan belépő előfizetői ajándékképen kapják a diszes és tartalmas karácsonyi albumot. Előfizetési ára: egész évre 16 korona, félévre 8 korona, negyedévre 4 korona, egy hónapra 1 korona 60 fillér. Megrendelhető a kiadóhivatalban (Budapest, VI., Podmaniczky utca 1. szám.)

Zamatos magyar stil.

Bartha Miklós, a nagy magyar publiczista, az országszerte elismert stilista a következő táviratot küldte Cirkvenicából, ahol hosszabb idő óta tartózkodik:

A ki koholta, hogy részem van az Ugron-hajzában: gazember.

A ki terjeszti: ostoba.

A ki hiszi: számár.

A távirat története az, hogy fővárosszerte azt beszélik, hogy **Bartha** azért kószál az Adria partjain, mert Ugron zabszállításait nem akarja védeni. Ezt vele — valószínűleg, hogy hazatérésre és tollforgatásra bírják — alighanem úgy közzölték, hogy az Ugron elleni hajzában részességgel vádolják. **Bartha** fenti távirattal ezt a vádat utasítja vissza és az ember ezzel a stylistikai remekművel szemben valóban nem tudja, mit bámuljon inkább, az irány tömör voltát-e vagy a kifejezések fenkölt válogatottságát. Kivánatos volna, hogy **Bartha Miklós** középiskolai, esetleg egyetemi használatra is magyar társalgási irányt szerkesztene, melyből úgy politikusok, valamint mindazok, akik szokká akarnak lenni, megtanulhatnák, hogy lehet magyarul röviden és zamatosan beszélni, a nélkül, hogy az embernek a kifejezések keresésében sokat kellene fáradnia.

Beavatott oldalról mondják, hogy **Bartha** tényleg ily monumentális művön dolgozik ott a tengerparton, sőt az illetőnek sikerült is a mű kéziratából egy iveskét elcsenni. Ez iveskéről vesszük a következő mutatóanyagokat:

I. Reggeli találkozás:

A: Jó reggelt, biskás!

B: Szervusz, betörő!

A: Ne bomolj, hülye!
B: Hülye az öregapád, te ökör!

II. *Parlamentí távirat.*
— Lásd fenti cikk elején. —

III. *Kedélyes társalgás.*

A: Mikor hagytad el házi szemétdombodat, mocskos?

B: Mi közöd hozzá, tulok?

A: Nézze meg az ember ezt a tökfűlköt, hogy rőfög, mikor az ember nyájasan beszél vele.

B: Eredj az utamból akasztófavirág; különben úgy kupán ütlek, hogy holtod napjáig emlegeted a dédapád szentjét.

Többet a műből — sajnos — nem sikerült megkeritenünk és így kénytelen vagyunk olvasóinkat esetleges további cirkvéniai táziratokra utalni.

NAPI HIREK.

— **Reklám-közlemények,** eljegyzési, menyegzői, bál, hangversenyi stb., tudósítások, elveszett vagy talált tárgyak hirdetése, köszönet-nyilvánítások stb. stb. szóval minden olyan közlemény, melyek inkább szolgálnak magánérdeket, mint a nagyközönségét, egyenesen kiadóhivatalunkba (Kossuth-utca 13. sz.) küldendők.

— **A Telegdy-féle vigjáték pályázat nyertese.** A Telegdy-féle nyolczszáz koronás vigjáték pályázatra beérkezett munkák fölött ma döntött a Csokonai-kör által kiküldött ötös bíráló bizottság és a pályadíjat egyhangulag a 30-ik számú *Kis püspök* című három felvonásos társadalmi vigjáték szerzőjének ítélte. A jelíges levélke felbontatván, kint, hogy a pályakoszoruzott mű szerzője Lovassy Andor, Tordavár-megye főjegyzője, a nagyváradi Szabadság és politikai napilap volt felelős szerkesztője. A bíráló bizottság minden tekintetben kitűnőnek találta e munkát és szívből örülünk, hogy Lovassy Andort e téren üdvözölhetjük. Lovassy Andor sok tudású, mélyen járó elme, ki színes palétával dolgozik és nagy társadalmi műveltséggel, minden nemesért hevülő szívvvel bír. A bírálati jelentés a Csokonai-kör márczius 24-én tartandó diszközgyűlésén lesz felolvasva s ugyanezen nap a színházban diszeloadás lesz, a mikor is a pályanyertes darab kerül színre. Este pedig az alapítvány kamataiból, a nagylelkű alapító rendelkezéséhez képest, a szintársulat tagjait vendégelik meg. A bíráló bizottság több pályamunkát dicsért meg, melyeknek eredményével egy rövid jelentés kapcsán a napokban számolunk be olvasóinknak.

— **A jog- és pénzügyi bizottság ülése.** A jog- és pénzügyi-bizottság hétfőn d. u. Vecsey Imre tanácsnok, tb. főjegyző elnöklésével ülést tart, mely alkalommal a katonai fogház ügyét tárgyalják.

— **Márcziusi idő.** Már akár Falb jövővendőli, akár Meteor, de annyi bizonyos, hogy ez egy cseppet sem tavasz felé billenő idő. Tegnap például oly kriminális fordulatokat rögtönzött a vén idő, hogy szinte kétségbeestünk józansága felől. Reggel tiszta, derült volt az ég, mint a kimosott kék öltözet, dél felé meg egyszerre elkomorult s az egérszürke fellegből omlott a rut leányok szépítőszere — a márcziusi hó. De hát

ez csak afféle „nesze semmi, fogd meg jól” volt. Pár percze már ismét vidáman mosolygott a nap, de oly mogorva szél kerekedett, mintha láthatatlan szellemek jéget dobáltak volna szét a levegőben. Bizony csak ismét előkerült a jó téli bunda s a szántó-vető tündöve nézi az eget és aggódik veteménye miatt, melyet a tavaszi kellemetlen időjárás nagyon megronthat. No, de reméljük a jobbat!

— **Mikor lesz a sorozás Debreczenben.** A sorozás városunkban e hóban lesz. Az idei sorozáson mérték alá kerülnek az 1877., 1878. és 1879-ik évben született ifjak. A sorozást korosztályonként a következő sorrendben tartják meg: Az 1900. márczius hó 23-án az 1879. évben születettek I. k. o. 1-től 240. sorszámig. Márczius hó 24-én az 1879. évben születettek I. k. o. 240. sorszámától végig. Márczius 24-én az 1878. évben születettek II. k. o. 1-től 160. sorszámig. Márczius 26-án az 1878-ik évben születettek II. k. o. 161-től végig. Márczius 26-án az 1877. évben születettek III. k. o. 1-től 100-ik sorszámig. Márczius 27-én az 1877. évben születettek III. k. o. 101. sorszámától végig. Márczius 28-án az elmaradt állításkötelesek, a törődöttséggel jelentkezett néptőlkelők és azon idegen illetőségű állításkötelesek, kiknek itteni állítása engedélyezve van. Sorozási hely: *Pavillon lakotanya* VI. számú épület.

— **Nyilvános köszönet.** A kereskedő társulat menház és segélyalapjának gyarapítására az *Alföldi takarékpénztár* 40 koronát, a *Közgazdasági bank részv. társ.* pedig 50 koronát volt szives adományozni, melyekért a társulat nevében hálás köszönetemet nyilvánítson. Zádor Lajos elnök.

— **Az apja leánya.** A képviselőházban a legszenvedélyesebb szójáték-csinálók közé tartozik, dacára az ő komoly hivatalának. Sturm Albert, a félhivatalos Bud. Tud. szerkesztője. Őt is utólérte azonban a végzet. Akadt, aki aszójáték-faragásban tulszárnyalta, Sturm Albert ma ezzel a hírrel jött a képviselőházba:

— Az én kisebbik leányom (8 éves) lefőzött.

— Hogyan?

— Ezt mondta ma a leányom:

— Papa! A búrok most búra virradtak.

— **A világiállítás megnyitása.** A párisi világiállítást, amint most hivatalosan közhírré tesszük, április tizennegyedikén nyitja meg a köztársaság elnöke. A közönség számára csak másnap nyílik meg a kiállítás, a melynek összes berendezési munkálatait április tizenharmadikáig okvetlenül befejezik. A világiállítás meg fogja rögzíteni a világ kulturájának jelenlegi állapotát és az a csodálatos tündérvilág, amely a Szajna partján április közepén kapja meg születési dátumát, történelmi határköképen fog állni az emberi haladás történetében.

— **Az izr. hitközségi tagok figyelmébe.** Értesítettnek a t. tagok, hogy a Deák Ferencz-utcai izr. templomban az istentisztelet további rendelkezésig a következő időben fog tartatni: Köznapiokon reggel 6 órakor, d. u. fél 6 órakor. Szombat és ünnep napokon d. e. 9 órakor, d. u. 4 órakor. Péntek és ünnep napokat megelőző este fél 6 órakor. A templom fűtve van.

— **Elzámolás a debreczeni izraelita négyesület 1900. február 17-én tartott tombola estélyéről.** (Folytatás és vége.)

Ételekkel és italokkal hozzájárultak: dr. Altmann Béláné 3 üveg bor, dr. Balkányi Edéné 1 torta, dr. Balkányi Miklósné 10 üveg bor, kávé, öz. Berger Henrikné 1 tál nyelv, Berger Mórné 1 tál felvágott, Boros Izidorné sütemény, Baum Miksáné fagyalt, Berger-Fischwein Fáni sütemény, dr. Burger Pálné limonádé, Biedermann Józsefné torta, Csanak József csemege és 2 torta, Dénes Adolfné tea, Erős Jakabné 1 tál felvágott, 5 üveg bor, Fürst Ödönné 10 üveg bor,

dr. Fejér Ferenczné parfais, Fried Emilné egy torta, dr. Freund Jenőné 1 tál felvágott, Glück Venczelné 1 tál kappan, Goldstein Márkné 4 kiló cukor, Gyémant Samuné narancs, Hartstein Józsefné 1 torta, Hartstein Kálmáné egy torta, Holländer Gyuláné 1 torta, Halmágyi Józsefné 1 torta, Jakobovits Ignáczné 1 tál sütemény, Katz Hermanné 100 zsemlye, Keiner Adolfné hideg sült, ifj. Kovács Sándorné egy torta, Kovács Dezsóné 3 üveg bor, Katz Lajosné 2 üveg bor, Kálnai Lipótné 4 üveg bor, Katz Mihályné 1 torta, Kandel Ferenczné egy tál pulyka, Lusztig Dezsóné 1 üveg francia cognac, Lukács Árminné 1 tál nyelv, Lédéser Mártonné 1 tál pulyka, Márkus Miksáné likőr, dr. Moskovicz Jenőné torta, Mandel Mártonné 1 tál felvágott, Nagy Jakabné hideg sült, dr. Nágel Zsigmondné 2 tál csemege, dr. Popper Mórné 1 tál hideg sült, dr. Popper Alajosné 1 tál kappan, Rosenfeld Salamonné sütemény, Rosenthal Dánielné narancs, Reichman Árminné 1 tál nyelv, Riesz Lipótné torta, Ranunkel Henrikné 4 üveg bor, Ranunkel Ödönné torta, dr. Radnai Miksáné sütemény, dr. Reichard Manoné torta, Rosenthal Jenőné 1 üveg cognac, Schwarz Vilmosné narancs, ifj. Schwarz Vilmosné torta, öz. Schwarz Benőné felvágott, Stern Izidorné 1 tál befőtt, teasütemény, Stern Józsefné 1 üveg rum, 20 citrom, Szántó Győzőné 1 tál nyelv, dr. Szántó Sámuelné 1 torta, Szőlősi Ferenczné 1 torta, Weisz Mórné 10 üveg bor, Weisz Sándorné felvágott, Weisz Léviné 4 üveg bor, egy tál nyelv.

Midőn e kimutatást közzéteszük, leghalásabb köszönetünket fejezzük ki szegényeink nevében, egyszersmind azoknak a nemesszivű hölgyeknek is, kik szives adományaikkal hozzájárultak a buffethoz és a tombola-nyereményekhez. Ugyan e helyen kell a tombola-estély nő és férfi rendezőségének, akik fáradságot nem ismerve, páratlan kedvességgel és buzgalommal mindent elkövettek, hogy az estély erkölcsi és anyagi sikerét előmozdítsák, teljes elismerésünket és hálás köszönetünket kifejezni. Debreczen, 1900. febr. 28-án. Dr. Balkányi Miklósné, elnök.

— **A fegyencz szökése.** Az ugynevezett Sing-Sing erődből, az Egyesült-Államok legnagyobb fegyházából, megszökött nemrég egy fegyencz, ki hűtlen kedvesének meggyilkolása miatt öttestendei fegyházra volt ítélve. Büntetésének ötnegyedrészét már kitöltötte s megígérték neki, hogy jó magaviselete jutalmául félesztendő multán visszanyeri a szabadságát. De nem tudta megvárni a féllesztendő elteltét s nagy vakmerőséggel megszökött az erődből. A szabó műhelyben dolgozott, onnan ellopta a modell-babát, beletöltötte saját fegyenczruháiba és ágyába fektette, miután lopottszövetből önmagának új ruhát készített. Aztán ollójával fölfeszítette czelájának zárát s kisurrant a folyosóra. A gyanus zörejt őrei nem hallották, mert mindaddig, míg a vonat nem közelgett a fegyház mellett kanyarodó sínparon, nem mocezzant. A vonat dübörgése pedig elnyomta a zárnyikorgás és ajtócsukódás zaját. A folyosó ablakán át macskaügyességgel a ház sikos fedelére ugrott s az ablakok rácsán kapaszkodott le a vasuti alagut felett domboruló halomra. Midőn a futárvonat az alaguthoz érkezett, elszántan ráugrott egyik vasuti kocsii tetejére, honnan aztán a következő állomásnál leszállt. Senki sem vette észre s most már nyoma veszett.

— **Közártalmuak arcképei.** Érdekes tartalmu doboz érkezett tegnap a bűnügyi osztályhoz, melyet a budapesti államrendőrség küldött. A dobozban mintegy 500 darab fénykép volt, gonosztevők, illetve közártalmu egyének fényképei. Gyönyörű gyűjtemény ez, sötét és kétségbeesett arczok, elegáns urak és nők vannak benne.

— **Kiállításos drágaság Parisban.** Ami a millenniumi kiállítás alatt megesett nálunk kicsiben, az most elkezdődött Parisban nagyban. Már most rácsapott a kiállítási drágaság a nagy városra. A kiskereskedők körében szokatlanul sokan mennek hirtelen tönkre, aminek az az oka, hogy nehnáy

nagyitkés kartellbe lépett s összevásárolva az élelmiszereket, nagy nyomást gyakorol azokra, akik kiesiben árusítják el a holmit. A lakásviszonyok is veszedelmesek kezdenek már lenni. Különösen azokban az utcákban, amelyek a kiállítás közelében vannak, minden ok nélkül mondanak föl a lakóknak vagy pedig olyan irtózatot árakat kérnek a lakásokért, a melyet azok megadni képtelenek. Majd fizetik az idegenek. Nagy az elkeseredés a bérkocsisok között. Az ő tarifájukat nem emelte föl a rendőrség, a kocsi tulajdonosok pedig husz-huszonöt frankot követelnek napjára egy kocsiért. Ezt persze a régi árakkal nem képesek megkeresni úgy, hogy maguk is megéljenek mellette. Azt követelik, hogy emeljék föl a tarifát. Szóval Páris kezd már belemenni a kiállításba.

A fazék.

— Törvényszéki história. —

A vizsgálóbíró ur épen azon a fura problémán gondolkodott, hogy Katang Marczy, kit lólopás vádja miatt juttattak elébe, ártatlannak képzelhető-e azon esetben, ha alibijét kimutatni képes, — midőn a terem ajtaja hirtelen felnyílt s azon egy kofa-féle, marczyális termetű fejréseléd lépett be egy oly nagyságu kétfülű fazékkal kezében, hogy a vizsgálóbíró ur bátran használhatná fürdőkádnak.

— Ehen van ni! — tette le a nehéz emelvényű főzőkésztséget.

— Hát aztán? Mit akar e fazékkal? — kiáltott rá a vizsgálóbíró ur erősen csudálkozó arccal.

— Ilyent az Isten látott! — zokogott a terjedelmes alkatu fejréseléd.

— Hát mit akar vele?

— Megeheti ezt már, megeheti! — deklamálta a nő pityergő ábrázattal.

És a kezében levő nagy fakanállal keserű érzelmekkel kavargatta a drága eledelt.

— De hát szóljon már: mit akar e fazékkal, mert rögtön kivezettetem innen! — rivalt reá a vizsgálóbíró ur.

— Megeheti ezt már, megeheti! — sopánította ismét a nő.

— Én egyem meg!... Ejnye azt a!... Bolond maga, vagy részeg?... Én egyem meg?

— Dehogyan vagyok, instálom, csak a nagy keserűség! Tetszik talán ismerni Veres Rákhelt, azt az akasztófáralvót?

— Én bizony nem ismerem! Hát mi baja vele?

— Tetszik tudni: együtt lakunk, egy fedél alatt. Rákhel is főz, én is.

— Hát maga kiesoda?

— Pók Lászlóné volnék, szegény özvegy asszony. Az uram régen meghalt. Tetszett is talán ismerni. Árvát nem hagyott, de hagyhatott volna, ha Isten ő szent felségének úgy tetszik.

— Hat aztán? Adja elő hát a baját!

— Ugy volt az, könyörgöm, hogy én is paszulyt főztem, Rákhel is. Tetszik tudni, nagy kondérokkal főzünk, aztán kivisszük a piacra, eladjuk a napszamosoknak tányérját három krajczárért.

— Elég drága! — jegyzé meg a vizsgálóbíró.

— Drága? — förmed fel az asszony. — Kóstolná csak a tekintetes ur, mikor én megfőzöm a paszulyt. Tudom, nem drágállan. Nem ezt, mert ezt már megeheti a... mindjárt megmondom, mi!

— Ne povedáljon annyi bolondot. Mi lelte ezzel a fazékkal?

— Hát instálom, ma reggel összepereltünk a Rákhellel, mert hogy a tüzelőfámat megdézsmálta. Hiába is tagadja, mert tudom, hogy ő cselekedte. Csak tavaly is elloptott egy drága szép tyukomat, osztan megfőzte. Még engem is jól tartott belőle, hogy a két keze száradjon el a mékkel megfojtotta.

— No már megint átkozódik!

— Csak tetszett volna ismerni azt a szép tyukot, tudom, hogy másképp tetszene beszélne.

— Vigye az ördög a tyukját! Mi van ebben a fazékban?

— Paszuly, instálom.

— Hát miért hozta ide? Nincs itt piac!

— Nem is azért hoztam, hanem hogy tesszen megkóstolni.

— Én? Kóstolja biz az ördög a maga kotyvalékát!

— De bizony azt meg kell kóstolni, ha mindjárt az irnok ur cselekszi is meg, — nyilatkozott a nő.

Hanem hogy a cselekmény megtevésére a különben sokat nélkülöző irnok sem volt hajlandó.

— De hát az Isten áldja meg magát, szapora nyelvű hárpiaja az asszonyi nemnek, mit akar azzal a kóstoltatással?

— Meg akart mérgezni Rákhel. Valami bolonditót tett a paszulyomba!

A vizsgálóbíró kénytelen volt vizitálás alá venni a nagy kondér tartalmát. Behívatta a őrt és megkóstoltatta vele.

A szuronyos atyafi meglehetősen fintorgó arczot csinált a megkóstolt eledeltől s gyomrába be nem eresztethetvén a levet, visszapökte a fazékba, hogy az irnok csaknem elájult a nevetéstől.

— Ugy-e? — kiáltott az asszony diadalmas arccal. Méreg van benne, az hat!... Az akasztófára való megrontotta a hitelemet. Mi lett volna már most, ha én ezt a napszamosokkal megétegetem?

Rákhel asszonyt előkerítették, ki hosszas kerülgetés után kivallotta végre, hogy mosósódát öntött a Pókné paszulyába.

A vizsgálóbíró a rosszindulatu kofát lecsukatta, a nagy kondér meg ott maradt corpus delicieinek.

Vidám diák.

MULATSÁGOK.

Vendéglősök mulatsága. A debreczeni szállodások, kávéosok, vendéglősök és korezmárosok ipartársulata tegnap este tartotta meg a Bika szálló disztermében fényesen sikerült táncvígalmát. Régotha nem volt a Bika-szállóban ilyen fesztelen, minden tekintetben sikerült mulatság. A talp alá valót Magyary testvérek kitűnő zenekara szolgáltatta. A rendezőség izléses táncrenddel kedveskedett a hölgyeknek, mely a Csokonai nyomdában készült. A jelenvolt hölgyek névsorát következőkben közöljük:

Asszonyok: Szécsényi Istvánné, Braun Gyuláné, Rosenberg Simoané, Lévy Izsóné, Papp Lászlóné, Pányoki Károlyné, Erdősy Károlyné, özv. Szücs Károlyné, özv. Elsner Henrikné, Kiss Adolfné, özv. Löw Józsefné, Margulesz Ferenczné, Keszler Jakabné, Márkus Jenőné, Hauer Bertalanné, Kaufman Lipótné, Törő Imréné, Erős Jakabné, Kemény Jánosné, Sporny Gyuláné, Surányi Sándorné, Veres Józsefné, Bánky Károlyné, Nyári Endréné.

Leányok: Szécsényi Ilonka és Piroska, Papp Erzsike, Pányoki Mariska, Weisz Lujza, Kiss Gizella, Löw Mariska, Surányi Irma, Klein Szeréna, Fischer nővérek, Törő Karolin, Benkó Fáni (Bukkariból), Molnár Karolina, Dobray Mariska, Csillag Irén (Budapestről), Balogh Vilma (Szegedről), Veres Miczike és Gizike (Magórol), Bánky Ilona (Szegszárd), Nyáry Teréz (M.-Sziget), Erdősy Krisztina (Budapest), Berger Emilia (Munkács).

Kriksz-kraksz.

Gyönyörű márczius. Csak annak nem fog czinkét az orra, akinek nincs, nekem van, nekem...

Alaptermészetem egyik fő jellemvonása a kaczagásra való hajlandóság. Emlékezem, hogy gyermekkoromban szívesen hahótáztam addig,

míg édes apám erőlyes eszközökhöz nem fordult, hogy megállítsa. Még akkor is patakzó könyeim árjába fűrösztem a hangos mosolyt, mint tegnap a Csapó-utczán, ahol már-már népcsődületet sikerült összegyűjtenem, — hogyne, mikor ez jutott eszembe.

— Milyen szerencse, hogy az embernek elnyövik a cipője talpa olyankor is, ha nincs pénze a talpalásra — Kneip-kura kedvéért.

A tényérozás néha veszélylyel jár. Nem a cigányra nézve, ámbár azzal is megeshetik, hogy a fejéhez repül egy boros kancsó véletlen félreértés esetén, — hanem fiatal emberekre, a kik olyankor akarnak csókot lopni, mikor tányér van a kiesike kezében. Most is viselem a plesurját.

Örömmel hívjuk fel az érdeklődők figyelmét arra az ujságra, hogy a csiga-szezonnak vége. Most már gombozás közben szoknak verekedni a kedves gyermekek a sétálók gyomrának őszinte fájdalmára.

A minap egy barátom — hajh kevesen vannak, — meghívott magához theára.

Jól mulattunk nagyon, borozgatás is volt. Utána elfogyott közöttünk egy félliter rum, másfélliter pálinka — és én két kis kanál jamaicát töltöttem a theámba.

Igen jó kedvünk volt. Boxra is került a dolog s miután a bejövő eseléd félszemét véletlenül kiütötte, mérgében elfújta a lámpát s ott maradtunk a sötétben.

Pompásan mulattunk.

* Manó. *

TÖRVÉNYSZÉK.

§ Fluck Márta a vádtanács előtt. A tápió-györgyei szép menyasszony ellen a Gottescha Gyula édes apjának följelentésére megtartott nyomozás adataiból a kecskeméti királyi ügyészség oly értelmű vádiratot nyújtott be a vádtanács elnökéhez, hogy Fluck Márta a btk. 283. szakaszába ütköző öngyilkosságra bírás miatt vonandó felelőségre. A vádiratra, a melyet Fluck Mártával és védőjével legott közöltek, Fluck Márta kifogásokkal élt, a melyek során azt vitatja, hogy a miért ő adta a fegyvert Gotteschának, azért az idézett szakaszba ütköző cselekményt el nem követte, mert nem az volt a szándéka, hogy Gottescha öngyilkos legyen, hanem épen az, hogy a folytonos öngyilkossággal való fenyegetőzésből kigyógyítsa. A kecskeméti törvényszék vádtanácsának az elnöke a kifogások tárgyalását tegnapra, csütörtökre, délelőtt 9 órára tűzte ki s a tárgyaláshoz meghívta a tápió-györgyei menyasszonyon kívül ennek védőjét is. Kecskeméten, mint tudósítónk jelenti, valóságos izgalomban várta a lakosság a terminust. A tárgyalást dr. Kiss Ferencz táblai bíró vezette, a vádat dr. Kiss János képviselte. A vádlott Szehló Kornél budapesti ügyvéd kíséretében jelent meg. A vádtanács kimondotta, hogy a vádat büncselekmény hiánya miatt megszünteti. Az ügyész a határozatot megfélebbezte.

KÖZGAZDASÁG.

A biztosítási reform tárgyában az igazságügyminiszteriumban tegnapelőtt délután 5 órakor folytatta tanácskozásait a szakértekezlet. Vörösmarty Béla államtitkár elnöklésével. Az ülésen első sorban azt a kérdést vitatták meg, hogy milyen legyen a felügyelet gyakorlásának módja az állami biztosítási hivatal részéről. Míg a biztosító-társaságok képviselői a felügyeletet nem tartják a biztosító-intézetek méltóságával megegyezhetőnek, a szaktanácskozás jogásztagjai ezt a felügyeletet szükségesnek mondják. Ezután a szaktanácskozás áttért annak a kérdésnek megvitatására, hogy mely esetekben tilthatja meg az állami biztosítási hivatal az üzemet? Továbbá még a követ-

kező kérdéseket tárgyalta a szaktanácskozás: Vajjon a biztosító vállalat esőnyitási kérelme az állami biztosítási hivatal hozzájárulásától teendő-e függő? — Milyen intézkedéseket tehet az állami biztosítási hivatal a csőd kikerülése végett? — Kiterjedjen-e az állami biztosítási hivatal felügyeleti joga a vállalat felszámolása esetére is? — Tárgyalták továbbá az állami felügyelőhatóság szervezését, az állami biztosítási hivatal költségeinek kérdését, majd a hivatal eljárásának módozatait, A büntető határozatok megvitatása fejezte be a tanácskozást. Ekkor az elnök a tanácskozás folytatását a csütörtöki este 5 órakor tartandó ülésre halasztja, mikor az aokét előreláthatólag be is fogja fejezni tanácskozását.

Biztosítási díjtartalékok magyar értékekben. A felhívatos bécsi Politische Correspondenznek írják Budapestről:

A sajtó méltán hangsúlyozta, hogy a biztosító társaságoknak a biztosítási törvény tervezetében kimondott az a kötelezettsége, hogy díjtartalékokat magyar értékpapirokba fektessék be, tetemesen fokozni fogja a kezeslet ezekben a czimletekben és ezáltal erősíteni fogja a hazai befektetési papirok piacát. Illetékes helyen tovább is akarnak menni ezen az uton és a pénzügyminiszterium arra törekszik, hogy a hazai befektetést olyan irányba terelje, a melynek az államhittel látja hasznát. A nemzetközi pénzpiac tudvalevőleg huzamosan kedvezőlen a fix kamatozású értékpapirok felvételére. Lukács pénzügyminiszter, a valutaszabályozás jól felfogott érdekét tartva szem előtt, netalán szükséglet esetére koronajáradék kibocsátásához ragaszkodik, a mely a nemzetközi pénzpiaczon még nem honosodott meg annyira és nem oly ismeretes, mint a magyar aranyjáradék. Ilyen körülmények között bizonyos jelentősége volna annak, ha sikerülne a belföldön a rendesnél nagyobb szabású befektetést elérni állami czimletekben. Egyáltalán nem vagyunk elfogultak és nem becsüljük a valóságnál többre a belföldi befektetési szükségletet, de mégis bizalommal tölt el bennünket ez a tény, hogy 2-2 milliárdnyi állami adósságunknak 37% a itthon van elhelyezve, még pedig szilárd kezekben. Ez a körülmény azt bizonyítja, hogy egy új emisszió számára, amely — meglehetősen mondva — a közel jövőre még nincs tervbe véve, még bizonyos felvételi képességre számíthatunk és csak arra volna szükség, hogy megadassék a kellő impulzus ebben az irányban. Lukács pénzügyminiszter is, ha jól vagyunk informálva, azt a nézetet vallja, hogy e téren nálunk nagyon kevés történik, holott más államokban folyton arra törekszenek, hogy az állami adósság a belföldön maradjon, vagyis mindinkább nacionáltassék. A francia államhittel nagyszerű organizációja például még a takarékpénztáraknak is fontos szerepet juttatott, amennyiben ott ezek az intézetek nagyobbára csak mint a kis tőkék gyűjtőhelyei működnek, amelyek kis tőkéket nagyobbára állami czimletekbe kötelesek befektetni. Így azután a francia takarékpénztárak mindennapi keresete egyik hatalmas rugója lett a járadékpiacznak.

Nem akarunk ugyan ezuttal szószólói lenni takarékpénztáraink ilyen alapvető átalakulásának, amely különben számos specifikus előfeltételtől függ, de mindenesetre sok tekintetben jogosultnak tartanók, ha a takarékpénztárakat arra köteleznék, hogy tartalékaiknak legalább egy részét állami papirokba fektessék be. Ugy halljuk továbbá, hogy a pénzügyminiszter és a belügyminiszter között tanácskozások folynak ez idő szerint arra nézve is, miként kellene a több mint száz millióra rugó árvapénzek fix állagának kezelését egységesen szabályozni. Kétségtelen, hogy itt az állami járadékok jönnek első sorban tekintetbe és hogy ennek a befektetési szükségletnek ilyenformán való, teljesen jogosult befolyásolása jelentékenyen erősítené a járadékok belföldi klientéláját. Azzal az eszményi állapottal, hogy az állami adósságok kamatai a belföldön maradnak, természetesen csakis a legnagyobb tőkével rendelkező országok diésekedhetnek, amde

tagadhatatlan, hogy nálunk is kiterjeszhető még járadékainknak a belföldön való elhelyezése, ha levetjük azt az indolenciát, a mely nálunk ezen a téren eddig uralkodott és bizonyos, hogy a kormány, ha ebben az irányban akeziót indítana, az illető tényezők hathatós közreműködésére számíthatna.

TŐZSDEI JELENTÉS.

— Távirati értesítés. —

Budapest, márczius 8.

Értéktőzsde.

Kötetett	Kezdődött	1/2 1 órakor zárlat
	forint	forint
Buza áprilisra	7.42	7.45— 7.46
Buza októberre	7.69	7.70— 7.68
Rozs áprilisra	6.27	6.28— 6.27
Zab áprilisra	4.90	5.91— 4.90
Tengeri májusra		
1900.	5.12	5.14— 5.12
Repcze szept-re	12.30	12.30—12.40

Déli zárlat:

Osztrák hitelrészvény	376 10	frt
Magyar	373 25	"
Osztrák-magyar államvasuti részv.	328 50	"

A határidő-üzlet.

Délutáni zárlat:

Osztrák hitelrészvény	751	kor — fill.
Magyar hitelrészvény	747	" — "
Osztrák-magyar állam-vasuti részvény	656	" — "

Délutáni zárlat 4 órakor:

Buza tavaszra	7.43— 7.44
" őszre	7.67— 7.60
Rozs tavaszra	6.26— 6.27
" őszre	6.44— 6.45
Zab tavaszra	6.90— 6.91
Tengeri májusra	5.12— 5.13
Repcze aug.—szept-re	12.20—12.35

A Debreczeni Kereskedelmi Csarnok jegyzései.

Debreczen, márczius 8.

Piaci árak 50 kgr.-ként koronákban:

Buza minőség	77	6.65— 6.85
" "	78	6.85— 7.05
" "	79	6.90— 7.10
" "	80	7.15— 7.30
Rozs	71/73	5.60— 5.65
Árpa		4.90— 5.10
" (jobb)		5.20— 5.40
Zab		4.60— 4.75
" prima		5.00— 5.20
Tengeri		4.95— 5.—
Köles		5.80— 6.—
Napraforgó mag		4.50— 4.60
Bükköny		6.40— 6.75
Löhére		65.—70.—
Luczerna		40.—42.—
Pogácsa napraforgó		4.70— 4.80
" tökmag		5.10— 5.20
Bab (fehér)		6.20— 6.50

REGÉNY.

A k a k u k.

-- Vig elbeszélés. —

Irta: Szini Péter.

(Folytatás.)

16.

Hideg zuhanykint hatott reám e felfedezés, de még a tokás ember is el volt szörnyűködve.

— Ha így áll a dolog — mondá, — vége köztünk a komuságnak. A legközelebbi állomáson meg kell vívunk.

— Önnel? En? . . . Csak nem ettem bolondgombát! . . . Ön a párbaj legprimitívebb szabályaival sem lehet közelebbi ismeretségben.

— Mivelhogy mi utjában állunk egymás boldogságának, szükségtelen nagy teketóriát csinálnunk. Vannak nálam pompás pengéjű kések. Ön egyet kezébe vesz, én egy másikat és leszurjuk egymást a legtisztességesebben.

— De már azt a nagy ostobaságot el nem követem! . . . Ki hallott már olyant? Késsel párbajozni! . . . Nem vagyok én sertés, hogy egyszerűen leszurassam magamat! . . . Ha az urnak bolondériája a szurkálódás, hát csak szurja le magát, de én meg nem engedem, hogy velem így otromba módon teketóriázzék!

— Már megboecásson, atyámfia! de itt szó sincs semmiféle teketóriából. Ellenkezőleg: a legkomolyabb elhatározással kell a párbajt végrehajtanunk! — taglalta az elhízott ember az egyes szavakat.

Azután előszedte kufferéből élesre kifent késeit.

— Tessék választani közülök! — mondá a legnagyobb flegmával.

— Válasszon biz az ördög, nem én! — szóltam tiltakozólag. — Ha már annyira erőt vett önön a párbajvívás, hát intézzük el tisztességes módon.

— Hát miképen gondolja elintéztetőnek?

A vonat épen új állomáshoz ért. Süvöltve boecátotta ki magából a gőzzé alakított vizet.

— Látja ama nagy fát a hótengerben? — kérdeztem tőle, kimutatva az ablakon át.

— Láttam.

— Hát szálljunk le és fussuak addig a fáig. A ki hamarabb odaér, azé lesz a győzelem pólusája.

A tokás kapott az ajánlaton s kiszállottunk.

Nyaka közé szedte a lábát, de én sem voltam rest. Mintha a lappok hőmezején iramszarvast üznénk, úgy futottunk a kijelölt fa felé.

Egyszerre csak kiszaladt a föld az én tokás emberem talpa alul s nagyot bukfenyezett a hóban.

En meg minden baj nélkül elértem a fát s visszafordulva onnan, nagyot kacagtam a hóban vergődő atyafi szemem közé.

Hirtelen felugrottam a kupéba, mert a vonat épen indulni akart.

Alig hogy elhelyezkedtem, meg is indult, ott hagyva kövér vetélytársamat a hóban.

VII.

Sűrű sötétség takarta be a földet. midőn a vonat Pekoitelekhez érkezett. Örömezzettel szálltam ki, miután két dühös vetélytársamat oly könnyű szerrel kijátszottam és a holdogságnak részemre már előre leskártolt kékjében furdított minden gondolatom.

Bőröndömet hónom alá véve, megindultam a váróterem felé.

Épen kilépni akartam a város felé vezető utra, midőn egy rendőr lépett elém.

— Uram! Vártuk önt! — szólított meg. Előre jelezve volt jövedele!

— Derék! Annak csak örülni tudok!

E közben még három rendőr jött oda s szépen körülfogtak.

— Önnek velünk kell jönnie! — beszélt tovább a közrend buzgó óre.

— Dehát mit akaraak, uraim! Hiszen én mi roszat sem tettem. Én budapesti lakos vagyok, az arámhoz utazom.

— Majd mi elhisszük az ilyen hazugságot. Mondhatja azt akárki! — szólt közbe egy másik rendőr. — Ne ellenkezzék, hanem kövessen.

(Folyt. köv.)

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyó szám 160. Bérlet 133. sz. „A“

Pénteken, 1900 évi márczius hó 9-én,

A bibliás asszony.

Operett 3 felvonásban.

SZEMÉLYEK:

III. Ernő . . .	Szathmáry Á.	Chatelleraulné . . .	Perényi M.
Chatelleraul . . .	Rubos Á.	Thoa . . .	F. Kállay L.
Beaugency . . .	Tanay F.	Marechalné . . .	Szigeti L.
Czelesztin . . .	Sziklay M.	Sarah . . .	Sárosi P.

Színhazi műsor.

Szombaton, márczius 10-én „B“ bérlet: **A bibliás asszony.**

Vasárnap, márczius 11-én két előadás: délután 3 órakor: **A gésák, vagy egy japán theaház története.** Énekes játék 3 felvonásban. Este 7 és fél órakor bérletszűnetben: **A betyár kendője.** Eredeti népszínmű 3 felvonásban.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal.

Laptulajdonos: a Csokonai-nyomda.

Érvényes 1899. október hó 1-től.

Sz. v.	Gy. v.	Tv. sz.	Sz. v.	Sz. v.	Tv. sz.	Állomások.	Tv. sz.	Sz. v.	Sz. v.	V. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.
170	1702	1754	1706	1710	1742		1745	1709	1707	1733	1713	1701	1703
I-III.	I-II.	II-III.	I-III.	I-III.	II-III.		II-III.	I-III.	I-III.	I-III.	II-III.	I-II.	II-III.
9.15	1.55	.	7.06	.	6.05	ind. Budapest k. p. u.	érk.	5.18	9.45	11.28	1.28	1.50	8.10
2.29	5.35	.	1.24	4.06	6.05	énd. Püspök-Ladány	érk.	3.37	8.15	10.27	12.00	9.48	1.47
3.36	6.26	.	2.89	5.14	7.40	érk. Debreczen	ind.	.	6.44	8.07	12.00	8.01	12.36
5.18	8.18	.	9.42	9.42	9.42	rk. Nyiregyháza	ind.	.	5.10	5.10	.	8.41	10.55
7.08	10.30	.	11.26	11.26	11.26	érk. Szerencs	ind.	.	8.10	8.10	.	5.00	9.07
6.58	.	.	8.52	8.52	.	érk. Búd-Szt-Minály	ind.	.	.	.	.	5.80	9.07
6.15	.	.	.	.	.	érk. Nagy-Léta-Vrtes	ind.	.	.	.	.	5.25	.
3.56	11.35	.	8.00	5.22	.	ind. Fűzes-Abony	érk.	.	6.45	10.12	.	7.51	8.56
4.58	6.46	8.20	9.47	4.01	6.35	ind. Debreczen	érk.	5.27	9.14	.	6.86	8.15	11.17
9.09	7.29	9.47	8.21	.	.	érk. Ermihályfalva	ind.	9.09	9.06	.	6.22	5.12	11.00
5.10	7.81	9.58	4.11	6.00	.	ind. Nagyvárád	érk.	4.05	8.15	.	5.18	7.41	10.19
6.03	8.06	11.15	5.04	8.00	.	érk. Ermihályfalva	ind.	.	2.18	.	.	.	4.07
6.11	2.28	2.23	5.14	8.80	.	ind. Zilah	(ind.)	9.18	8.07	.	10.17	7.39	10.14
6.39	8.08	11.25	5.41	9.04	.	ind. Nagy-Károly	érk.	3.57	7.89	.	5.13	7.21	9.47
6.40	8.27	12.04	5.42	9.09	.	ind. Gilvác	(érk.)	3.22	7.37	.	4.35	7.20	9.46
7.08	8.50	12.46	6.11	9.50	.	ind. Szatmár	ind.	2.47	7.09	.	4.00	6.59	9.18
10.41	.	.	10.17	.	.	érk. Nagy-Bánya	(ind.)	.	8.25	.	.	19.17	5.50
2.25	.	.	5.50	.	.	ind. Szatmár	(érk.)	.	10.41	.	.	6.68	9.10
9.22	.	.	11.41	11.41	.	érk. Fehér-Gyarmat	(ind.)	1703.	1.22	5.40	.	6.08	7.57
4.10	8.52	.	7.36	1.10	4.42	ind. Szatmár	érk.	Gy. v.	2.48	6.87	.	8.08	7.57
7.18	9.44	.	9.52	4.42	.	érk. Királyháza	(ind.)	1708.	1.22	5.40	.	8.08	7.57
8.27	.	.	9.52	4.42	.	érk. Királyháza	(ind.)	1708.	1.22	5.40	.	8.08	7.57
10.28	.	.	9.52	4.42	.	érk. Királyháza	(ind.)	1708.	1.22	5.40	.	8.08	7.57
6.55	1712.	.	5.30	.	.	ind. Bánya	(érk.)	Sz. v.	1711.	10.28	.	.	9.52
8.49	9.51	3.50	7.48	.	.	ind. Királyháza	(érk.)	12.18	4.45	6.37	.	6.08	7.47
10.14	.	6.21	9.14	.	.	ind. Taraczköz	(ind.)	10.58	2.24	4.17	.	.	6.29
10.15	.	6.80	9.15	.	.	ind. M.-Sziget	(érk.)	10.57	2.22	4.16	.	.	6.29
10.50	11.18	7.20	9.50	.	.	érk. Akna-Szalina	ind.	10.80	1.85	3.50	.	4.50	6.00
.	.	.	2.26	.	.	érk. Kis-Bocskó	ind.	6.25	.	.	.	.	6.00
V. v.	V. v.	.	V. v.	V. v.	.	ind. M.-Sziget	érk.	5.59	.	V. v.	1735.	V. v.	1737.
1729	5612.	.	5614	1726.	.	érk. Sziget-Kamara	(ind.)	5011.	.	5013	1-III.	1-III.	5.22
11.32	6.55	.	3.52	10.00	.	ind. Nagy-Bocskó	(érk.)	9.47	.	6.31	7.00	.	5.15
11.40	7.02	.	3.57	10.08	.	érk. Kis-Bocskó	(ind.)	9.11	.	6.24	6.53	.	5.14
12.13	7.43	.	4.33	10.38	.	érk. Kis-Bocskó	(érk.)	9.03	.	5.87	6.18	.	4.37
12.14	7.51	.	4.43	10.39	.	érk. Körömező	ind.	8.62	.	6.26	3.09	.	4.27
8.50	8.02	.	4.54	1.80	.	érk. Körömező	ind.	8.62	.	6.26	3.09	.	11.55

* Budapest k. p. u. Püspök-Ladány között az 1708. sz. személyvonatnál, Püspök-Ladány és Nagy-Károly között az 1706. és 1707. sz. személyvonatoknál naponta, továbbá Debreczen—Püspök-Ladány között az 1705. sz. személyvonatnál minden kedden a szomszédos forgalmu menetjegyek használata ki van zárva.

Kiadó lakás.

Az ipar és kereskedelmi bank palotájában

egy 5 szobás utcza lakás,
előszoba, konyha, fürdő-
szoba és a szükséges
mellékhelyiségekkel
együtt

1900. május 1-től kiadó.

Értekezhetni Kaszanyitzky Endre
üzletében.

A híres

Haldek-féle

Elite magvak

u. m. 95% csiraképeségű

Oberndorfi répmag

99 1/2 % tisztaságú

luczerna-mag stb.

jutányos áron kaphatók.

Haldek mag-nagykereskedésében, József fő-
herceg Ó cs. és kir. Fensége udvari szállitójánál Buda-
pesten, Károly-körut 9. s a vidéken minden jobb
üzletben, mely magot tart.

A cég debreczeni képviselője Konrad L. ur,
Arany János-utca 28. sz.

CSOKONAI-NYOMDA

LENGYEL IMRE és TÁRSAI
DEBRECZEN, KOSSUTH-UTCZA II. a.

ELSŐRANGU * * * * *
KÖNYV- ÉS MŰNYOMDA
ÉS KÖNYVKÖTÉSZET * *

Ajánlkozunk a sokszorosító-szakmába vágó
mindennemű munkák elkészítésére. Modern be-
rendezésünkkel és kitűnő munkaerőnkkel a leg-
nagyobb igényeket is kielégíthetjük.

Könyvnyomdánkban mindennemű egyszerű, de izléses nyomtatványok, valamint művé-
szies kivitelű disz munkák készülnek és pedig:

KERESKEDŐK RÉSZÉRE:

Árjegyzékek, körlevelek, számlák, jegy-
zékek, levélpapírok és borítékok, cím-
kék, csomag-jegyek, áru-mintajegyek,
bevásárlási könyvecskék, üzleti kártyák,
csinos reklámplakátok és egyéb nyom-
tatványok.

TANINTÉZETEK RÉSZÉRE:

Az összes naplók, osztálykönyvek, di-
szes bizonyítványok, havi és évi érte-
sítők, jegyzőkönyvek és tankönyvek.

ÜGYVÉDEK RÉSZÉRE

A legtöbb nyomtatványt raktáron tart-
juk, a készleten nem levőt pedig —
bármily mennyiségben — raktári áron
készítjük el.

PÉNZINTÉZETEK RÉSZÉRE:

Mindennemű üzleti könyvek és egyéb
kezelési nyomtatványok, u. m.: napi-
ivek, lejáratí jegyzékek, sorsolási érte-
sítések és egyéb ismertetések csinos
füzetekben, szerződések, kötelezvények,
váltók, biztosítéki okiratok stb.

VIGALMI BIZOTTSÁGOK RÉSZÉRE:

Izléses kivitelű bál meghívók, pro-
grammok, belépti jegyek, díszes tánc-
rendek stb.

KÜLÖNBÖZŐ ALKALMAKRA:

Eljegyzési és esketési jegyek és egyéb
családi értesítések elegáns kartonra vagy
mindennemű új divatu finom papírra
nyomva, névjegyek, levélpapírok stb.

MINDEN MUNKA
A LEGNAGYOBB
GONDDAL * * * * *
KIVITVA, * * * * *
MIND MELLETT * * * * *
MÁS * * * * *
KEZDETLEGES * * * * *
KIVITELNÉL * * * * *
OLÓSÓBB ÁRON.